Ч. 120 Четвер 30 мая (12 червня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Промова Ол. Барвіньского

на засїданю австрийскої делеґациї в Пешті дня 6 червня 1902, в розправі над буджетом міністерства війни.

(Дальше.)

Але також приписи що-до инших урльопів офіцирів і вояків вимагають перегляду і змін. Коли розважимо, що полснене приписів що-до урльопів буде дуже часто зависиме від особистого погляду і самоволї команданта, то належало-б для усунення всякої самоволї і надужитя, постановити, що в протягу року урльоп належить ся яко щось само про себе приписаного. Приписи повинні би також постановляти, що в случаях смерти, тяжких недуг в родинї і т. п. належить удїлити урльопу навіть підчас вправ мішаним оружием на 8 днів, бо на жаль нераз лучало ся, що просьбі о урльоп на случай смерти в родинї, відказувано підчас вправ мішаним оружием, прямо покликуючи ся на ествуючі приписи.

З щирою вдякою зазначую, що моїм від кількох лїт в делеґациях висловлюваним домаганям і жалобам що-до маловаженя руских сьвят у війску, міністерство війни тим вдоволило, що у виданім 1901 р. переглядї руских сьвят, які мають обходити у війску згідно з домаганями руско-католицких ординариятів в Галичинї, вставлено деякі рокові сьвята (велику пятницю, сьвітлий вторник), чим усунено причини до многих жалоб, а видані про те розпорядки, строго виконувані, не так легко дадуть повід до нових жалоб.

А тепер ще кілька заміток про недїльний відпочинок. Точка 46 начерку реґуляміну для вправ піхоти постановляє, що підчас вичуваня рекрутів, не повинні відбувати ся в недїлї і сьвята анї практичні вправи, анї теоретична наука. Є отже намір, молодому воякови не відбирати нагло сего дня супочинку в тижнї, до якого він навик з дому. Але се кінчить ся з вичуненем рекрутів, бо опісля приходять касарняні, лїкарскі, оружні і подрібні візити, рапорти перед зібраною компанїєю, відчити з історії полку, читане жовнярских книжок, і т. д., що має бути переведене в недїлї і сьвята. Сї чинности забирають весь час особливо офіцирови, котрий ледви перед 12. годиною може вийти з касарнї, а наколи він має релїгійного духа, то не може вдоволити обовязкам віри. Однак і в тім зглядї повинен він бути сьвітлим прикладом для своїх підвладних. Думаю, що без шкоди для воєнної спосібности війска, сї справи можна відложити на якесь пополудне в тижнї, а недїлю полишити для релїгійних обовязків. Було-б отже лише потреба відповідної зміни дотичної інструкциї для військових шкіл, як взагалї ясних і точних приписів для управильненя служби в сьвята і недїлї. Лише тим способом можна би обминути так часто виринаючі хибні погляди, як довго має тревати служба. Розпочато частковим признанем недїльного відпочинку для рекрутів. Розширім се також не лише в користь вояків, але й в користь обовязкового, утомленого роботою офіцира, котрий жертвує найлїпші лїта свого житя державі і службі.

А тепер перейду ще до справи, яку перед 8 роками вперше в сій Вис. Делеґациї я порушив, а відтак часто обговорював, іменно справу системізованя руско-католицкого пароха, котру то справу обіцяв п. міністер війни розслїдити. Не випереджуючи добутка розслїдів міністра, які імовірно в найблизшім часї будуть закінчені, позволю собі розширити сю справу в звязи з питанем придїленя супружих справ військових осіб руско-католицких військовому парахови, якого установленя домагаю ся. В особовім складі руско-католицких військових духовників, до якого належить після орґанїчних постанов для військового душпастирства з 4 цьвітня 1896 ч. 13 один протоєрей руско-кат. і 11 військових капелянів, належало би системізувати ще одну посаду греко-католицкого протоєрея, обидвом належалоби признати права парохів, одному над руско-кат. військовими особами в Австриї, а другому над греко-католиками військовими особами в Угорщинї, а місце осїдку для них там означити, де переважна часть належних до душпастирства осіб находить ся. Належалоби отже змагати до зміни теперішних орґанїчних постанов з 1896 р. про військове душпастирство.

Системізованем двох греко-католицких парохів для війска вдоволено би не лише потребам греко-катол. військових осіб і змаганям руско-катол. ординариятів в Галичинї що до системізованя руско-катол. пароха у Львові, але також потребам греко-кат. військових осіб в Угорщинї і угорским греко-катол. ординариятам.

73) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту. Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Ми станули табором під Кадешом, і я мав мало роботи, бо Рамзес все ще лежав недужий внаслїдок ран. Час сходив менї на тім, що я вибирав ся часто на лови над береги озера. Одного разу пішов я як звичайно, узброєний лиш луком і стрілою, взяв хортів [1]) з собою, і не сподїваючись нїчого злого, гонив зайця. Аж ось напала на мене громада Данаїв, звязали мене шнурами, і повели мене до свого табору. Там ставили мене яко звідуна перед судаїв, і вже видали були на мене вирок, і заложили шнур на шию, коли надійшов їх король, побачив мене, і ще раз мене переслухав. Я розповів єму все по правдї як було, що єго люди зловили мене на польованю, а не яко єго ворога, і він менї повірив, та не лиш дарував жите, але й пустив на волю. Він пізнав, що я з благородних, уважав мене за такого, та ще й запросив до свого стола. Коли він мене пустив, я постановив собі в серци відплатити ся єму за то великодушне дїло.

В місяць пізнїйше удалось нам розбити табор тих народів, що прийшли Хетам на поміч, а лїбійскі вояки зрабували намет короля Данаїв, і забрали разом зі скарбами ще й єго власну доньку. Я держав ся добре, а коли прийшло до подїлу добичі, позволив менї король насамперед вибирати. Тогди показав я руку на доньку того, що мене пустив на волю, і погостив у себе, та завів єї до мого намету, і там позваляю їй жити спокійно разом з єї служницями, щоби єї при заключеню мира віддати назад батькови.

— Простиж менї! — відозвав ся Рамері, і подав поводаторови руку. — Аж тепер розумію, длячого король так дуже мене допитував ся, чи Неферт не говорила, що сумніває ся о твоїй вірности!

— А ти що єму на то сказав? — спитав Мена.

— Що она день і ніч лиш о тобі думає, і зовсім не сумніває ся о тобі. Видко, що тата дуже то втішило, і він сказав до Хамуса: Коли так, то він виграв!

— Він хоче зробити менї якусь велику ласку, — сказав Мена пояснюючи, — коли би она все-таки менї вірила, хоч би й довідала ся, що я взяв до свого намета чужу женщину. Рамзес уважає то просто за річ неможливу, а я знаю, що виграю, бо она мусить менї вірити.

Глава девята.

Заким розпочала ся битва, відмовлено в кождім відділї війска молитви і зарізано зьвірята на жертву. Коли війско уставило ся в боєві ряди, обнесено по при них сьвяті образи богів в торжественних лодках, і показано воякам чудотворні мощі. Вістники оповістили, що старший єрей знайшов у великих жертвах короля щасливі знаки, і що гороскопи заповіли велику побіду.

Кождий єгипетский полк споглядав з особливим довірем на прапори зі зображенями сьвятих зьвірят або на символи тих сторін краю, з котрих они походили, але й кождий вояк окремо заосмотрив ся всїлякими охоронными средствами і амулетами.

Сей повісив собі в торбинцї на шию, або привязав до руки якусь помічну приповість, той мав містичні очи, що приносили щастє, а майже всї мали на пальцях обручки зі скарабеями. Многі гадали, що їх забезпечить від всякого нещастя волос або перо з якогось сьвятого зьвіряти, а було немало й таких, що мали при собі сховані старанно в кишенях своїх запасок або в торбах з припасами живі гадини або живі хрущики.

Коли король, перед котрим несено статуї трійцї тебаньских богів, бога війни Мента і богинї побіди Нехеб, оглядав ряди, несли єго на тронї в носилцї на плечах двайцять і чотири молодців знатного роду. Коли він зближив ся, впало цїле війско на колїна, і встало не скорше, аж Рамзес, зійшовши з но-

[1]) Хід битви поданий тут загально після епоса Пентаура.

Після орґанічних постанов числить активний склад римско-катол. військового духовеньства 99 осіб, між тими 80 в IX кл. ранзї (35 куратів, 45 капелянів), 17 в VIII кл. ранзї, 1 в VII кл. ранзї, одного в V кл. ранзї. Відносини VIII ранґи до IX мають ся як 19 : 80. Активний склад греко-катол. військового духовеньства числить 1 в VIII кл., 9 в IX кл. ранзї, отже відносини як 1 : 12. У греко-ориєнтальних духовних військових відносини VIII до IX кл. ранґи мають ся як 1 : 9, у протестантских авґсбурского і гельветского ісповіданя як 1 : 8. — З сего статистичного виказу виходить ясно, що аванс між усїма ісповіданями найнекористнїйший є як-раз для греко-католицких військових духовників, отже системізоване другого протоєрея було би зовсїм оправдане.

Греко-католицкі військові особи в супружих справах не підлягають військовому духовникови свого обряду, хоч би сей був протоєреєм в VIII. ранзї, позаяк іменно греко-катол. протоєрей не має прав пароха, отже руско-католицкі військові особи в супружих справах підчинені не лише римско-катол. військовим парохам, але також римско-катол. військовим куратам і духовним професорам в IX. ранзї, позаяк сї останні мають в супружих справах права парохів. Греко-катол. протоєрей підчинений римско-католицкій військовій парохії, навіть коли нею управляє тимчасово римско-катол. військовий духовник IX. ранґи, або такого виручає.

Приділене супружих справ греко-катол. військових осіб управненим до того греко-кат. військовим духовникам або військовим парохам, яких належало би установити, впровадило би греко-катол. духовеньство військове в близшу стичність з їх парохіянами, і двигнуло би повагу не лише в їх очах але і в очах військових властий.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 11-го червня 1902.

— **Преосьв. епископ Константин Чехович** відправив в неділю в самбірскій церкви богослуженє, а по полудни приймав делеґациї товариств і властий. В понедїлок звідував всї школи, вi второк взяв участь в соборчику духовеньства самбірского деканата, а нинї рано від'їхав до Перемишля.

— **Нові церкви.** Тернопільскі Русини заходять ся около будови нової мурованої церкви у себе, так як теперішна замала; о те-ж старають ся жителї в Звиячі горішнім, турчаньского пов. і в Бикові, перемиского повіта, хоч і як бідні обі названі громади. В Жеґестові же, звістній купелевій місцевости, буде будувати ся богослужебна каплиця, на що жертвували тамошні супруги Петро і Мария Венгрини 200 корон.

— **З ветеринарийної академії.** П. Адам Бачиньский, родом з Поріча в Галичинї, одержав в львівскій ветеринарийній академії степень ветеринарийного лїкаря.

— **З товариства „Просьвіта“.** В місяцю маю внесли поданя до намістництва з донесенем, що основують у себе читальню „Просьвіти“ отсї громади: 1. Височко повіта брідского, 2. Будилів повіта бережаньского, 3. Гута рожанецка повіта тїшанівского, 4. Гоголів повіта сокальского, 5. Попеляни повіта львівского, 6. Соколів повіта бучацкого. 7. Мистичі повіта мостиского, 8. Конюшки королївскі повіта рудецкого. — Всїх читалень „Просьвіти“ по конець місяця мая есть 1100. Від 1 сїчня до кінця мая основано читалень „Просьвіти“ 56.

— **З „Народної Торговлї“.** З нагоди, що всї фабрики в австрийскій монархії піднесли цїну сьвітла, маємо честь повідомити наших П. Т. Гостий, що сьвітло подорожіло І-а о кор. 16, а ІІ-а о кор. 12 на 100 кільоґр., значить, де перше 100 кільоґр. І-а коштувало кор. 156, нинї коштує кор. 172, а ІІ-а 100 кільоґр. коштувало кор. 136, нинї коштує кор. 148. — Для наших П. Т. Гостий обіцяла фабрика на відворотні замовленя не дальше як до 14 сего місяця рахувати сьвітло ще по давних цїнах. — Дирекция.

— **Станиславівска філїя „Руского товариства педаґоґічного“** отвирає приготовляючий курс для хлопців, що намiряють здавати в вересни вступний іспит до ґімназиї або до школи реальної. Той курс буде тревати від 17 н. с. липня до кінця серпня с. р. Ученики будуть уміщені в бурсї „Товариства педаґоґічного“. Оплата за удержанє в часї того курсу і за науку виносить 40 корон. Зголошувати ся треба найпізнїйше до 10 н. с. липня с. р. на руки Вп. п. Прокопа Рибчука, професора ґімназиї в Станиславові, ул. Пелеша, ч. 24. Видїл філії упрашає всїх щирих Русинів-Патриотів заохочувати інтересованих селян і міщан, щоби користали з того курсу, позаяк добре підготовленє до шкіл середних рішає часто о дальшій доли ученика. — *Видїл.*

— **Нове руске товариство кредитове.** Дня 7 червня 1902 засновано в Делятинї „Руску касу, зареєстроване товариство кредитове з обмеженою порукою“, що має на цїли придбати нашій Гуцульщинї дешевий і солїдний кредит для ратованя того найбільше полишеного самому собі найменшого брата Гуцула від грозячої єму економічної руїни. Робота ся велика і тяжка, а сили самої Делятинщини крім щирої волї, слабі — проте обовязком є всїх Русинів ту нашу наймолодшу інституцию приступленєм в члени піддержати і тій економічній роботі пособити.

— **Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові** розширяє з днем 1 липня 1902 свій відділ шитя біля, в наслїдок чого буде дирекция сего товариства в можности приняти більше число фахових робітниць до сего відділу. — Письменні і устні зголошеня робітниць приймає ся в бюрі товариства (ринок 39) кождого дня від 9—12 і від 3—6 год. При зголошеню треба предложити метрику, сьвідоцтво дотеперішного занятя, як також заявленє що-до специяльности в шитю біля. В відділї шитя суконь знайдуть добрі фахові робітницї все занятє. — *Дирекция.*

— **Чи се можливе?** Часописи угорскі доносять, що населенє в околици Стражи в Карпатах угорских сильно занепокоєне есть об'явами, котрі здаєсь заповідають можливість вибуху вулканїчного. З глубини землї чути як би гук і громи, вода в кількох місцях зникла з поверхности, а коли знов появила ся, була горяча. Недалеко Стражи знаходить ся щілина, з котрої бухнути мала вода широкою струєю на 40 метрів в гору.

силки, приніс богам жертву кадила і напитку, а єго син Хамус, старший єрей з Мемфіс, подав єму в імени богів знаки житя і сили. Наконець відсьпівали хори єреїв похвальні пісні в честь бога сонця Ра і єго сина та заступника на земли, короля.

Коли войско рушило в похід, показали ся померкаючі зьвізди на небі, що ще кілька годин перед тим вкрите було густими хмарами. Ту подію на небосклонї взяли за добрий знак, а єреї оповістили войску, що так як Ра розігнав хмари, так і король розжене ворогів.

Щоби не побудити Азийцїв пустилась піхота в приписанім порядку на ворога без бубненя і трубленя, возові борцї виїхали рядами, кождий на легкім возї на двох колесах, до котрого була запряжена пара коний, а Рамзес їхав попереду.

З обох боків позолочуваного воза, на котрім він їхав, сьвітило ся по однім футералї на луки і стріли, виложенім дорогими каменями. Єго красні конї мали на собі богату упряж. На їх шиї і хребті лежали довгі пурпурові чапраки повишивані туркусовими пацьорками а на їх головах виднїла ся подібна до корони окраса, на котрій повівали китицї білих струсиних пер. На кінци дишля з гебанового дерева було мале вибиване ярмо, що спочивало на карках коний. Їх легкий тягар був для них забавкою і они нїби танцювали перед возом, тупали малими, міцними копитами по земли і схиляли то підносили свої гнучкі як у лебедів шиї.

Король мав на голові сталевий воєнний шолом і надягнув на себе панцирну сорочку [2]), верх котрої ішла широка пурпурова лента, що держала запаску, а поза своїм могутним паном стояв Мена і держав в лївій руцї добре натягнені поводи. Лїва єго рука опирала ся на щитї, котрим він в борбі заслонював свого велителя.

Король і єго поводатор подобали нїби на здоровенний дуб, що скріпшав в бурях, і стрункий ясень що виріс коло дуба.

Овид на всходї став червонїти ся, коли они вийшли поза огорожу табору.

Перед нею під'їхав до короля проводир Паакер, впав перед ним до землї і поцїлував єї та відповів на питанє Рамзеса, чому він приїхав без свого брата: Горус занедужав нагло.

Ранний сумерк не дозваляв добачити, що лице короля, котрий не знав що то говорити неправду, то блїдло, то червонїло ся.

— А що з ворогом чувати? — спитав Рамзес.

— Він знає — відповів Паакер, — що в найблизшім часї має прийти до битви і збирає свої безчисленні народи в таборах на полудни і на всходї від міста. Коли тобі пощастить ся напасти з заду на Кадеш від півночи, підчас коли піхота нападе на табор Азийцїв від полудня, то ще нинї буде кріпость в твоїх руках. Гірска дорога, котрою мусите їхати, щоби вас не відкрили, не зла.

— Чи ти, чоловіче слабий як і твій брат? — спитав король; — твій голос дрожить.

— Я вже давно не був так здоров як нинї — відповів могар.

— Показуй дорогу! — приказав Рамзес.

Паакер послухав приказу.

Їхали мовчки серед сьвіжої ранної роси а за ними дружина численних борцїв на возах, зразу через рівнину, а відтак взялись в гори. Корпус Ра узброєний луками і мечами машерував перед ними і робив дорогу. Треба було переїхати через вузоньке висохле русло ріки, а відтак розступала ся їм широка долина, окружена з лївого і правого боку рядами гір.

— Дорога добра — сказав Рамзес обернувшись до Мени. — Могар навчив ся від свого батька сповняти свою службу. Та й конї має добрі. То показує дорогу командантам нашої передної сторожі, то знову єсть коло нас.

— То конї мого приховку — сказав Мена а на чолї набігли єму жили. Завідатель стаднин казав, що Катуті післала їх єму перед самим єго виїздом. Они були призначені до Нефертового воза; він нинї менї на злість їздить ними.

— Твоя жінка, а єму лиши конї — сказав на то король успокоюючи єго.

Аж ось серед ранної тишини роздав ся голос труб.

Не видко було, звідки ішов той голос, а все-таки чути єго було десь близько.

Рамзес випростував ся і виймив топір ізза пояса, конї нащурили уха, а Мена відозвав ся: То труби Хетів, я пізнаю по голосї.

За возом короля їхав замкнений віз на чотирох колесах, в котрім везли до борби льви короля.

— Пустити льви! — крикнув король, котрий зачув боєвий кряк і зараз потім побачив, що вози ворога розбили єго передну сторожу, що ішла перед ним, а тепер втікала долиною до него.

— Хижі зьвірі трясучи гривами зарезіли і бігли побіч єго воза. Мена став вимахувати нагайкою, конї станули дуба а відтак з цїлої сили почали гнати против втікаючих, котрих не можна було спинити нїяким накликуванєм і проти ворога, що сік їх зі всїх боків.

— Де Паакер? — спитав Рамзес.

Але проводир щез був разом зі своїми кіньми як би десь під землю.

Втїкаючі Єгиптияни і ворожі борцї на возах, що всїм смерть робили, підходили щораз близше і близше. Аж ось задуднїла земля, тупіт копит і гуркіт возів ставав щораз голоснїйший, мов би громи борзо надходячої тучі.

Тогди підняв Рамзес воєнний крик, що

[2]) Останки такого панциря, що походять з часів першого Шешенка, знаходять ся в британскім музею. Єсть то шкіра, до котрої пришита бронзова луска.

† **Др. Юрий Конкольняк**, директор краевого шпиталю в Станиславові, помер вчера на тиф пятнистий, котрого набавив ся при повненю своїх обовязків. Покійний брав визначну участь в автономічнім житю міста Станиславова.

— **Господарскі збори**, получені з популярними викладами і відчитами, уряджує господарске товариство: „Сільский Господар в Олеську" в селі Ясеневі, повіта брідского, дня 17 червня 1902 (в вівторок по Зелених сьвятах). По полудни, о год. 2 в пасіці, найблизшій коло місцевої церкви, відбуде ся виклад, получений з наглядними експериментами, п. з.: „Про роботи в пасіці в часі рійки і медобору". Потім о год. 3 розпічнуть ся властиві збори в огороді п. Войтіховского (а в разі дощу в місцевій дяківці) з дальшими слідуючими викладами: про садівництво, про штучні навози і про плеканє рогатої худоби. По сих викладах наступлять: вільні внесеня і запитаня в справах господарства і в справах самогож товариства. Господарске товариство: „Сільский Господар в Олеську", розширивши тепер свій округ ділання на цілу Галичину, старає ся йти з своїми викладами і відчитами від села до села, і в той спосіб наш нарід познакомлювати з поступовим веденєм сельского господарства у всіх єго галузях, а знов через громадне лученє в господарскі товариства допомочи семуж народови видобути ся з дотеперішної єго нужди і показати дорогу до лучшої будучности. — *Від Виділу Товариства.*

В щастю нещастє. Селянин з околиці Ст. Пельтен, Ляндерль, виграв на льос льотериї гамбурскої суму 70.000 марок. Правительство довідавши ся о тім сконфіскувало льос і наложило на селянина значну кару грошеву. Ляндерль так взяв собі то до серця, що повісив ся. Як відомо, льоси гамбурскі суть заказані в Австриї.

— **Веселий пастор.** В Требіні під Почдамом виточено слідство о ріжні надужитя і ексцеси тамошному пасторови Діссельгофови. Веселий собі чоловічок був той пастор, кількох сьвідків и. пр. зізнало згідно, що пастор будучи одної ночи в веселім гуморі, вивів зі стайні гостинниці, в котрій враз з товаришами забавляв ся, коня і охрестив єго кількома бутельками вина. Помимо такого способу житя заживав Діссельгоф загальної симпатиї, а то головно завдяки великій добродійности, якої давав численні докази, але коштом других. Переведене слідство виказало, що пан пастор не лише промарнував гроші церковні, але також ріжні записи тестаментові, на річ тамошного приюту для калік і старців починені.

— **Страйк фіякрів** розпічне ся у Львові дня 23 с. м. Страйк сей є о стілько відмінний від инших страйків, що тут фіякри не жадають від своїх роботодавців ані підвисшеня, ані скороченя часу праці, але враз з ними через страйк той хотять наклонити поліцию, щоби підвисшила тарифу їзди і перевела в приписах поліцийних, які обовязують фіякрів, деякі зміни і пільги.

— **Каліцтво.** Селянин Іван Родак купив собі в місті серп і ішов з поворотом домів. По дорозі вступив зі своїм знакомим до шинку на Замарстинові під Львовом і ту розпочав суперечку з якимсь незнаним собі волоцюгою, котрий в суперечці видер єму серп і скалічив єго ним тяжко в голову і ліву руку. Рана на руці є так тяжка, що бідний Родак стане мабуть безвладний на ціле житє.

— **История, яких много.** В Тернополи відбула ся недавно розправа карна против Юрка Городенчука з Шупарок, повіта борщівского о намірене убийство. Перед трема роками оженив ся він з Мартою Федорків, котра принесла єму $1\frac{1}{2}$ морґа ґрунту приданого. Пожитє супруже з нагальним Городенчуком вже по 3 місяцях попсуло ся, бо на[illegible] муж почав не лише жінку, але й родичів єї побивати. Раз навіть зранив тестя рискалем, а тещу побив так тяжко, що за се відповідав перед судом. По двох роках жінка померла, Городенчук оженив ся в друге, а старий Федорків відобрав від него в дорозі процесу ґрунт. За се присяг єму Городенчук свою месть. З початком сего року з сокирою виостреною, котру сховав за поясом під опанчою, відвідав він давних тестів і з міною дуже покірною просив, аби дарували єму кошта судові, на які засудив єго суд. Угодові пертрактациї тревали до пізного вечера, а коли змучений Микита Федорків ляг на лаві, а жінка єго на печи, виняв нагле Городенчук сокиру і вдарив нею сильно Федоркова з заду в голову, а відтак кинув ся на тещу та зранив єї в ногу. В сам час вхопила теща за сокиру, — почало ся шамотанє, серед котрого і ранний Федорків підняв ся та разом з молодим парібком Борисом кинули ся жінці на поміч. Відобрали єму сокиру, а він видячи, що вже нічого не вдіє, утік. Рана задана Федоркови була так тяжка, що вже сам уплив крови міг спровадити смерть, а що єї щасливо уйшов, то має лише свому сильному здоровлю та скорій а знаменитій помочи лікарскій завдячити. Удар сокирою був так сильний, що горішна і долішна щока суть цілком перетяті. По переведеній розправі засудив за се суд Городенчука на 8 літ тяжкої вязниці.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 11 червня. Тирольский сойм не буде імовірно скликаний з причини грозячої обструкциї зі сторони італіяньских послів. — Др. Кербер був вчера на довшій авдиєнциї у Є. В. Цісаря.

Відень 11 червня. Чеські часописи впевнюють, що міністер судівництва Спенс-Боден має намір подати ся до димісиї з причини нарушеного здоровля.

Будапешт 11 червня. Угорска делеґация відбула вчера повне засіданє.

Рим 11 червня. Італіяньскому королеви лучила ся небезпечна пригода. Коли вертав автомобілем з прогульки попсувала ся гальма. Автомобіль почав летіти з гори в пропасть. Однако король в послідній хвили скрутив з цілою силою керму і удало ся єму заїхати на подвірє монастиря Францішканів, положеного над самою пропастию. Там автомобіль задержав ся, а король висів з него і удав ся до Риму піхотою.

Петербург 11 червня. Князь Фердинанд болгарский прибув до Петергофу. На двірци повитав єго вел. князь Володимир. В палаті Александрия повитала єго царска пара.

Надіслане.

— **ДЯК** безженний уміючий добре сьпів церковний, уміючий сьпів хоральний щоби дальше провадити заложеним уже хором, уміючий грати на орґанах, може знайти зараз посаду добру при Монастири ОО. Василиян в Підгірцах. Хтоби з убігателів умів грати на стілько, щоби потрафити запровадити орхестру на трубах при церкві, той буде мати першеньство. Адресовати: ОО. Василияни в Підгірцях коло Золочева.

залунав як би голос труб по скалах з єго правого і лівого боку; єго борці на возах закричали й собі, втікаючі спинились на хвильку, але як би лиш на то, щоби з подвійною силою спасати ся бігством, бо нараз роздав ся воєнний крик і голос труб також і поза королем, а із переділини, на котрої устє Рамзес не зважав, а в котрім щез Паакер, пустилась безчисленна ґурма борців на возах, котра заким ще король міг єї спинити, розбила ряди єго борців, що ішли за ним і відтяла єго від головної єго сили.

Він чув як поза ним лютилась борба, і видів перед собою втікаючих, умираючих і ворога, що чим раз сильнійше і сьмілившe приступав до него.

Він розглянув ся в цілій небезпечности, витягнув руки, як би хотів спробовати, чи годні они дати раду так само сильному ворогови. Відтак підняв голос з такою силою, що перекричав крики і стогни борців, голоси команди, іржанє коний, лоскіт розбиваних возів, глухий гук щитів і шоломів, по котрих били ратища і мечі, словом перекричав затуманюючий крик битви, підняв лук і першою стрілою пробив якогось вожда Хетів.

Єго льви пустились наперед і зробили замішанє в рядах, що гнали на него, бо богато коний Хетів завернули ся назад перепуджені ревом розлючених диких зьвірят, поперевертали вози і так не дали своїм гнати наперед.

Рамзес пускав стріла за стрілою, а Мена заслоняв єго щитом, коли летіла на него яка стріла ворога.

Тепер коні фараона здогонили ворога і єго воєнний топір убив першого Азийця. Коло него воювали зі своїх возів Рамері і другі три сини короля, а перед ним льви.

Зробив ся здвиг і настала страшенна лють серед воюючих, загуділо так, як колиб вихор гнав филями моря і розбивав об високі береги ґранітові, настав гамір битви.

Мена робив за двох, бо коли єго ліва рука держала поводи і навертала кіньми наперед, взад і на боки, не спустив він з ока ані одної стріли, що була вицілена до короля. Єго очи і єго щит були всюди, молодий борець ані оком не рушив, підчас коли Рамзес ще лютійший як єго льви та зі щораз голоснійшим воєнним криком та сьвітячими очима заганяв ся щораз глубше в ряди ворога.

Три стріли пущені на Мену не на короля, вбили ся в щит поводатора, а він мимо волі побачив на одній написані по єгипетски слова: Смерть Мені.

Аж ось засвистала і четверта стріла!

Він подивив ся в ту сторону, звідки она надлетіла, і підчас коли пята зранила єго в плече, відозвав ся він до короля: Нас зрадили. Подивись он там! Паакер воює по стороні Хетів!

Могар натягнув на ново лук і підійшов до Рамзесового воза так близько, що можна було єго зрозуміти, коли він пускаючи тятиву, крикнув охриплим голосом: Тепер порахуємо ся з тобою, ти злодію і розбійнику! — Моя наречена, ще твоєю жінкою, але отся стріла засватає вдовицю по Мені!

Зі страшною силою засвистала стріла у воздусі і поцілила шолом поводатора. Він пустив щит і вхопив ся за голову, чув, як Паакер зі злости зареготав ся, нова стріла ворога поцілила єго в руку, а він сам вже не знаючи, що з ним діє ся, кинув поводи далеко від себе, підняв воєнний топір зіскочив з воза і забуваючи на свій обовязок та не зважаючи на себе самого кинув ся на проводиря.

Паакер ждав на него з піднесеним кривим як серп воєнним ножем. Губи єму були посиніли, очи зайшли кровю, ніздря єго носа ходили єму як би тому коневи, що вже гине і з піною в устах кинув ся на свого ворога.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„НЕКТАР"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского
Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швециї і Норвегії, Белгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	ісК10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне зачатиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ессе Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).